

Nr 125.

Av herrar **Lithander** och **Christiernsson**, om befrielse för förre mästerlotsen K. Roos från skyldigheten att till statsverket inleverera viss lotsningsersättning.

År 1919 blev dåvarande mästerlotsen K. Roos i Hälsingborg av lotsstyrelsen instämnd till Malmö rådhusrätt för att redovisa av honom behållen ersättning enligt § 30 lotsförordningen.¹ I dom den 15 maj 1919 blev han av rådhusrätten frikänd från redovisning. Den 30 december 1919 fastställde Skånska hovrätten Malmö rådhusrätts frikännande dom. J. K. tillät ej målets fullföljande till högsta domstolen. Laga kraftvunnen dom på att ersättning enligt § 30 lotsförordningen icke skulle utgå till statsverket förelåg alltså. Efter denna kraftvunna dom företog Roos en del liknande lotsningar, så att 60 procent därav uppgick till 1,666 kronor 33 öre. Dessa medel behöll han, ty domen gav ju rätt därtill, och det synes också som om lotsstyrelsen ej haft rätt mottaga redovisning, även om Roos velat redovisa.

I december 1930 instämde Roos på nytt av lotsstyrelsen till Hälsingborgs rådhusrätt i och för redovisning av dessa medel. I dom den 8 april 1931 blev han dömd till redovisning (2 mot 1). Skånska hovrätten fastställde den 18 december 1931 rådhusrättens dom. Vad som var laglig rätt 1919 var det alltså ej 1931. Roos har senare sökt att av nåd bliva befriad från redovisning, vilken underdånig ansökan Kungl. Maj:t emellertid avslagit.

Kungl. Maj:ts beslut torde ha påverkats av utgången av det uppmärksammade s. k. stora lotsmålet, i det att betänkligheter rests mot att Roos skulle kommit i bättre ställning än den mängd lotsar, vilka genom detta senare lotsmål dömts att redovisa och även redovisat. Roos intager emellertid den särställningen, att han ensam genom det först omförmälda, genom skånska hovrättens utslag den 30 december 1919 fastställda lotsmålet blev tilldömd att icke vara redovisningsskyldig. Hans vägran att redovisa har alltså grundats på laga kraftvunnen frikännande dom och det är uppenbarligen denna utgång av målet, som ingivit Roos den fasta övertygelsen, att han kunde för egen del fritt disponera över de intjänta medlen. Då så avsevärd tid förflutit, sedan dessa medel intjänts, och då Roos numera som pensionsmässig avgått från sin tjänst, hemställes,

¹ Nödiga handlingar skola senare överlämnas till utskottet.

att riksdagen måtte av billighetsskäl befria f. d. mästerlotsen K. Roos från den numera utdömda skyldigheten att till kungl. lotsstyrelsen inleverera behållen ersättning enligt § 30 i lotsförordningen eller tillhopa 1,666 kronor 33 öre.

Stockholm den 21 januari 1933.

Edvard Lithander.

Nils Christiernsson.
